

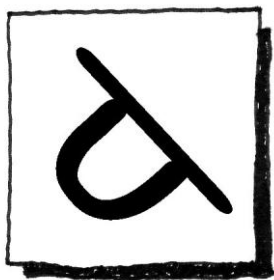

Az Ó-SZLÁV ÁBC

A Rovás logikáknál már esett szó az Ó-SZLÁV ÁBC-ről. Ott, akkor, a JU betű került terítékre, amiről kiderült, megalkotásához szükség volt a Latin és Rovás ÁBC-k ismeretére. Most jön a folytatás, hogy kiderüljön, ennek az ÁBC-nek valóban minden betűje kötődik az említett logikákhoz. Mielőtt belefognánk, álljon itt ismét a teljes íráskép anyag:

És akkor jöjjenek a betűk:

Az **A** betű máris egy fontos feladvány. Ha ezt a jelet kétkezes kaparónak vesszük, melyen a középső U alak a kaparó él, akkor mondhatjuk rá: KAPARÓ. Ebben a gondolatban egyedül az R betű, amit tüzetesen meg kell vizsgálni. Egy I-ből, egy D-ből és egy LÉPŐ LÁB-ból lett összeállítva. Olvasata: I Dö HALAD. Összevonva, hosszú ékezettel: IDŐ HALAD. Így a KAPARÓ szó felbontva KAPA IDŐ HALADTÁVAL

Ó, azaz régi, vagy nulla. És melyik az a régi kapa, mely idővel megszűnt létezni? Nem más, mint az egyiptomi iszapszurkáló magvető eszköz, a maghoz használt szűrőár, a MAGÁR, hisz már nem önt ki a Nílus, hogy lerakott iszapjával trágyázza a talajt. Szabályozták, így ez az ősi alkalmatosság oka fogyottá vált. És hogyan nézett ki ez a szerszám a valóságban? Az itt következő képről bárki leolvashatja:

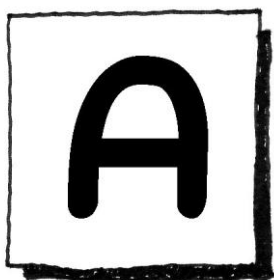

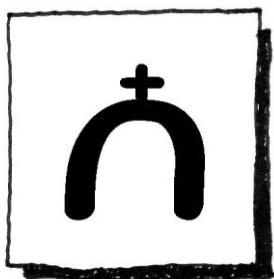
A **B** betű, a Latin ÁBC **B** betűje egy egyesből (1) és egy hármából (3) lett összekalapálva. Kinézetre egy fél nyolcas, azaz értéke négy, mint ahogyan az egyes és a hármas összeadása is a négyet adja. Tehát mondhatjuk a szétbontott **B** hangzóra, hogy egyik fele hármas (3). És minek még a fele egy hármas? A hatosnak (6). Ezt tudva a **B**-t az Ó-SZLÁV ÁBC-ben egy hatossal jelölték.

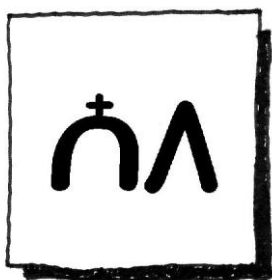
A **C** betű a Latin ÁBC-ben a negyedik betű, így itt **C** betűnek egyszerűen beírták a négyest (4).

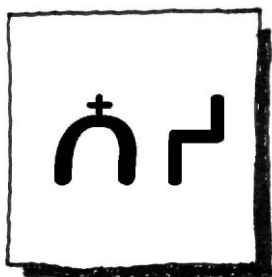
A **D** betű egy hajlításból és egy egyenes vonalból áll. Igazából a hajlítást rárajzolták a vonalra, ahogyan ebben az ÁBC-ben is egy vonalra helyeztek egy íves rajzolatot.

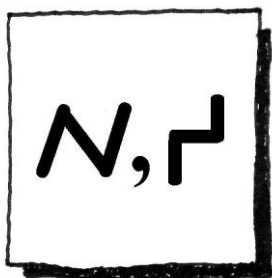
A **Đ** betű is a **D** betű logikáját követi, csak pont fordítva. Nem a plusz (+) jelre tették az ívet, hanem egy ívre rakták rá a plusz (+) jelet.
Ha már az ívnél és a plusz-jelnél tatunk, ez az ÁBC élt a formai adottságokkal, és ezt a képi ábrázolást más betűknél is felhasználta.

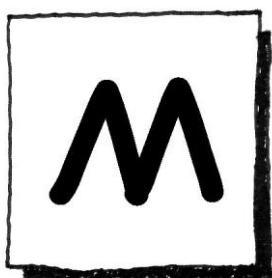
Az ÁBC L betűjéhez hozzárendelt plusz (+) egy hajlítást ()). A Latin ÁBC-ben a hajlítás a J betű, így ez az írott jelhalom jobbról balra olvasva a **LJ** olvasatot adja.

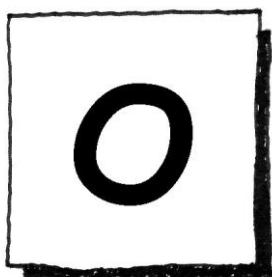
Ugyan ez a logika figyelhető meg a N betű esetében. N + egy hajlítás ()): **NJ**

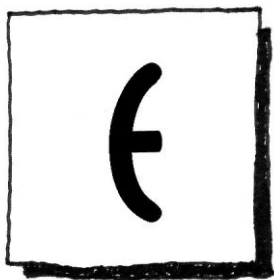
Az N betű egyébként ugyan az, mint a Latin ÁBC N hangzója, csak itt van egy kissé elforgatott képi alakzata is.

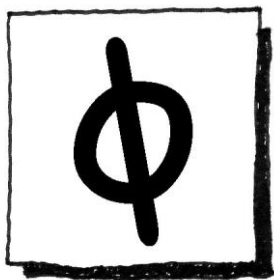
Ha már az N betű hasonlatosságot mutat, akkor az **M** is...

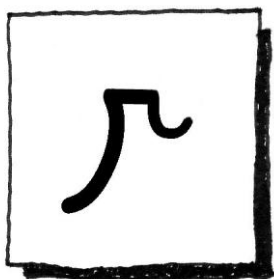
...és az **O** is.

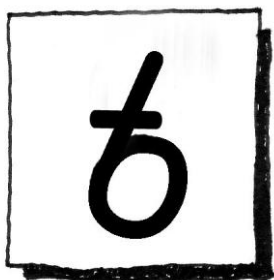
Az E-ről nem is beszélve.

A F betű egy FELES Ő jelentésű rajzolat. Ha tudjuk, hogy a Latin eL betű egy LÁB rajza, akkor el tudjuk olvasni: F = E LÁBA ESŐ. Mármint az E LÁBA ha leesik, F lesz belőle.

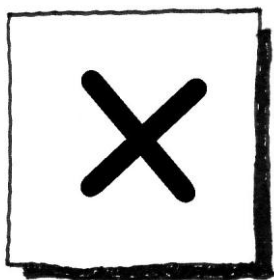

Ezen a képen nem sikerült teljesen visszaadnia G-t, de ha tüzetesen szemügyre vesszük az eredeti jelet, akkor láthatjuk rajta, hogy egy ívből ()), egy fekvő kettesből (2) és egy U (U) alakból lett kialakítva. Olvasata: EGY ÍV plusz KETTŐ U. Ha a két U egy O, az ív pedig egy görbe vonal, ami az O-n található, akkor nem más ő, mint a hatos (6), ami képileg egy Latin G, de mivel a hatos, mint logika, már szerepel a B betűnél, ezért itt egy leírással éltek. Képekkel mesélték el a G jelet.

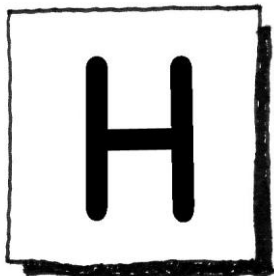

Ha már a hatosnál (6) tartunk, jöjjön még egy olvasat, mely ezt a számot tekinti kiindulónak. Ha kettébontjuk a hatost (6), egy ív ()) jelenik meg és egy három (3) értékű dolog. Az ív ()) a J, a három (3) pedig formailag egy fordított

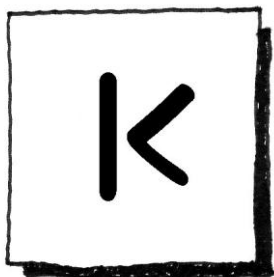
E, így ennek a képnek a jelentése: **JE**.

A **H** betű két hegy összeütközése. Ha a kőkorban vagyunk, akkor a hegyek, mint kés-hegyek, dárda-hegyek, nyílvevessző-hegyek kőből készülnek, így a hegyek összeütközésének hegykitörés lesz az eredménye, ami két dolgot is jelent. Jelenti egyszer a kések, dárdák, nyílhegyek hegyeinek kitörését, és jelenti még a vulkánok kitörését is. Márpedig a vulkánkitörés, mint hegykitörés hővel jár, ezért ez a jel a **HŐ** jelentésű szó lett. Rövid magánhangzóval **Hö**, egyszerű mássalhangzóként írva **H**, hisz kiejtéskor az **Ö** betűt úgyis maga mellé kapja.

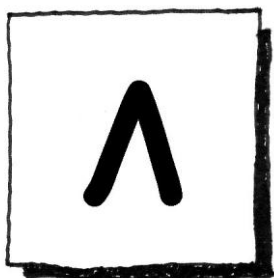

Ez a jel a Rovás ÁBC-ben az **eR** hangzót adja, amiről a Rovás logikában kiderítettük, hogy **ÉR** jelentésű szó, hisz két lény között egy köldökzsinór, vagyis egy **ÉR** látható. Tehát ez a logika a születés logikája. Az **Ó-SZLÁV** ÁBC-ben sincsen ez máshogyan, mert itt azt mondják rá: **Ő SZÜL**. Aki szül annak gyermeke, gyermekei vannak, aki pedig **ŐSZÜL** az már nagymama. Röviden nagyí. Más bontásban, egyetlen egy betűvel kifejezve: nagy **I**.

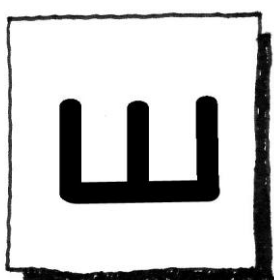

A **K** betű hasonlatos a Latin **K**-hoz, csak itt a **K** hangzó képzésének más fázisa látható. A **K** hang fülünk számára úgy formálható, hogy egy kő ékkel ütünk egy

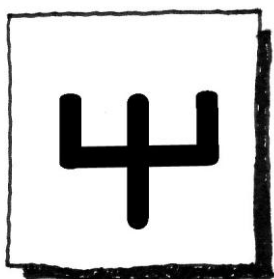
másik kő felületet. Ez itt az elemelkedés pillanata, a Latin K a becsapódásé.

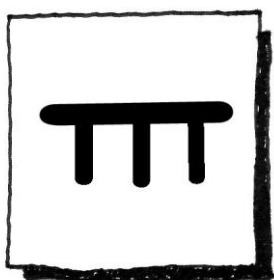
Ez a jel a Rovás jelkészletben a HEGYES kifejezésből vezeti le, hogy egyszer jelent eS hangzót, másodszor pedig HEGYET. Ha a kőkorban vagyunk, akkor a kések, dárdák, nyilak hegye pattintott kőhegy. A Magkőről elpattanó szilánkok sokasága. Így az ELtávolodó eszköz-élek egyszerre ÉLek és HEGYek. Ez a jel ezt beszéli el. Ő az ELtávolodó ÉL, ékezet nélkül EL, magányos magánhangzóként L, hisz kiejtéskor úgylis maga mellé veszi az E-t.

Ha kimondjuk a S betűt, akkor az ES szót ejtjük ki, tehát a S ES betű, ami két dolgot jelent. Jelenti egyszer a S kiejtését, másodszor, hogy a S E-s betű. Egy E betűből képzett jel. E-s BETŰ: S.

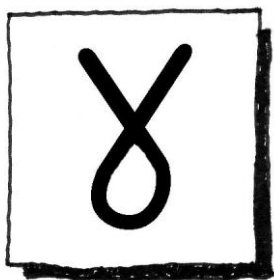

Az előző logika mentén haladva láthatjuk, az E-s BETŰT, a S betűt megtoldották egy T-vel. ST olvasatú ez a jel.

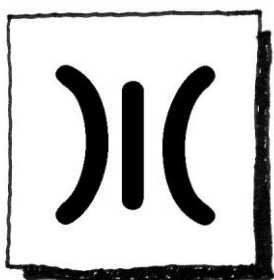

Ha a S betű mintájára kimondjuk a T betűt, akkor TÉ lesz belőle. Ékezet nélkül TE. Az ebben a szóban szereplő E egy fordított hármas (3). Ezt tudva T3 lesz az olvasat. S mit látunk a képen?

Három darab T betűt egybeírva.

Egy V aminek az alja kerek. Nem más az, mint az U. Latin faragásokon a feliratokban az U-t V-vel írták. Tehát nem csoda, hogy tisztázni kellett: Az U az a V, aminek kerek az alja.

A képen jobbról balra haladva először egy Rovás N betűt látunk megfordítva, másodszor egy EGYEST, ami szétbontva EGY ES, vagyis egy darab S, majd újból a rovás N látható, de most normál állapotban. Az elforgatott N a latin ÁBC-ben a Z. Ezt követi egy S, majd a N, ami kiejtve az EN szót adja. Ékezettel az ÉN-t. Az olvasat nem más, mint: Z S ÉN. Kicsi összevonással ZS ÉN. Vagyis a betű elmondja magáról, hogy ő a **ZS**.

Tudom, hogy vannak még betűk, melyek olvasatra vágnak, de szerintem, maradjon feladata a maguk erejéből gondolkodóknak.

Köszönöm, hogy meghallgattak!

Üdvözlettel:

Néder Norbert